

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ และโดย
ความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕
จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
พ.ศ.๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ข้อ ๕ วินัยของนักศึกษาที่พึงประสงค์ได้แก่

(๑) แต่งกายตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษาเข้าชั้นเรียนและเมื่ออยู่
ในมหาวิทยาลัย

(๒) แสดงกิริยาจาสุภาพต่ออาจารย์หรือนุคตลอื่นในทุกโอกาส

(๓) รักษาชื่อเสียงและเกียรติยศของมหาวิทยาลัยในทุกโอกาส

(๔) สร้างและรักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ในหมู่นักศึกษา

(๕) กระทำตัวให้เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาในทุกโอกาส

(๖) นักศึกษาชายไม่ไว้ผมยาวหรือไว้หนวดเครารุงรังและสวมเครื่องประดับ
ที่ไม่เหมาะสมกับบุรุษเพศ

(๗) ไม่ส่งเสียงรบกวนจนเป็นที่รำคาญแก่ผู้อื่นในขณะที่มีการเรียนการสอน

(๘) ไม่ออกไปจากห้องเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๙) ไม่สูบบุหรี่ในห้องเรียนหรือห้องสอบ

(๑๐) ไม่ขัดคำสั่งโดยชอบของอาจารย์

(๑๑) ไม่ทุจริตในการสอบ

- (๑๒) นักศึกษาหญิงต้องไว้ผมทรงสุภาพ ถ้าไว้ผมยาวต้องรวบให้เรียบร้อย
- (๑๓) ไม่เข้าไปในบริเวณที่หวงห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาต
- (๑๔) ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในมหาวิทยาลัย
- (๑๕) ไม่ทำผิดระเบียบการใช้อาคารสถานที่ของมหาวิทยาลัย
- (๑๖) ไม่ทะเลาะวิวาทชกต่อยกันในหมู่นักศึกษา
- (๑๗) ไม่ก่อความเดือดร้อนเสียหายให้แก่ผู้อื่น
- (๑๘) ไม่ยุยงส่งเสริม สนับสนุน ให้ฝ่าฝืนระเบียบของมหาวิทยาลัย
- (๑๙) ไม่ทำให้ทรัพย์สินของราชการเสียหายหรือบุบสลาย
- (๒๐) ไม่นำขนบธรรมเนียมหรือวิธีการอันไม่เหมาะสมมาปฏิบัติภายใน หรือนอกบริเวณมหาวิทยาลัย
- (๒๑) ไม่แสดงกิริยาอาการร่าเริงก้าวร้าว ข่มขู่ ครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย
- (๒๒) ไม่เล่นการพนันหรือมั่วเมาในอบายมุขทั้งปวง
- (๒๓) ไม่แอบอ้างชื่อมหาวิทยาลัยไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาต
- (๒๔) ไม่มีหรือพกพาอาวุธปืน วัตถุระเบิด หรืออาวุธร้ายแรงในมหาวิทยาลัย
- (๒๕) ไม่จัดการประชุมหรือการชุมนุมที่มีบุคคลภายนอกมาร่วม โดยมีได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย
- (๒๖) ไม่ประพฤติผิดในเรื่องชู้สาว
- (๒๗) ไม่ลักทรัพย์
- (๒๘) ไม่ทำตนเป็นอันธพาล ก่อความสงบเรียบร้อย
- (๒๙) ไม่กระทำความผิดในคดีอาญาเว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาท
- (๓๐) ไม่ติดสิ่งเสพติดให้โทษหรือมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด
- (๓๑) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง
- (๓๒) ไม่หยุดเรียนหรือขุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงระเบียบวินัยนักศึกษา ระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัยและกฎหมายบ้านเมือง
- (๓๓) ไม่มีหรือค้าขายสิ่งผิดกฎหมาย
- (๓๔) ไม่ส่งเสริมเผยแพร่ลัทธิทางการเมืองที่เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศ
- (๓๕) ไม่จัดสิ่งพิมพ์ สิ่งวาดหรือสิ่งเขียนอันอาจเป็นผลเสียหายต่อผู้อื่นออกโฆษณาเผยแพร่ โดยมีได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ โทษผิดวินัยของนักศึกษามี ๕ สถาน คือ

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษรและตัดคะแนนความประพฤติ
- (๓) สั่งพักการเรียน
- (๔) ให้ออก
- (๕) ไล่ออก

ข้อ ๗ โทษตัดคะแนนความประพฤติ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ คือ

๑. ความผิดสถานหนักให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๔๐ คะแนน
๒. ความผิดสถานปานกลางให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๓๐ คะแนน
๓. ความผิดสถานเบาให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๒๐ คะแนน
๔. ความผิดเล็กน้อยให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๑๐ คะแนน

ข้อ ๘ โทษความผิดวินัยของนักศึกษาตามข้อ ๖ และโทษตัดคะแนนความประพฤติตาม

ข้อ ๗ ให้ออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย ตามมติของคณะกรรมการในข้อ ๑๖

ข้อ ๙ ตลอดระยะเวลาที่มีสภาพนักศึกษา นักศึกษาผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติรวมทั้งสิ้น ๔๐ คะแนนขึ้นไป ให้หมดสิทธิสอบในภาคเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนั้นและไม่คิดค่าระดับคะแนนในวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น

นักศึกษาผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติรวมทั้งสิ้น ๕๐ คะแนนขึ้นไป ให้หมดสิทธิสอบในภาคการศึกษาที่กำลังศึกษาในขณะนั้นและไม่คิดค่าระดับคะแนนในวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น และให้พักการศึกษาในภาคการศึกษาถัดไปอีก ๑ ภาคการศึกษา และจะต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาไว้ด้วย

นักศึกษาผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๖๐ คะแนนขึ้นไปให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๐ โทษพักการศึกษาให้สั่งพักการศึกษาได้ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา พร้อมทั้งทำหนังสือแจ้งผู้ปกครองและจะต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาไว้ด้วย

ข้อ ๑๑ โทษให้ออก ให้นักศึกษาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยมีสิทธิได้รับหลักฐานแสดงผลการศึกษาจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ โทษไล่ออก ให้นักศึกษาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิได้รับหลักฐานแสดงผลการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิด ให้พิจารณาสั่งลงโทษตามความเหมาะสมกับความผิด ในคำสั่งลงโทษนักศึกษาให้แสดงถึงลักษณะของการกระทำความผิดและโทษที่ได้รับโดยแจ้งชัด

ข้อ ๑๔ การส่งลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดทุกครั้ง ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกลงโทษได้รับทราบพร้อมทั้งปิดประกาศในมหาวิทยาลัยและรายงานไปยังผู้ปกครองหรือผู้บังคับบัญชาในกรณีที่เป็นข้าราชการลาศึกษาต่อ

ข้อ ๑๕ ให้คณาจารย์หรือผู้ที่ได้พบเห็นนักศึกษากระทำความผิดรายงานเป็นหนังสือไปยังกองพัฒนานักศึกษา

ข้อ ๑๖ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายวินัยและปกครองนักศึกษาคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นประธาน ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ หัวหน้าฝ่ายพัฒนานักศึกษาเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งมีมหาวิทยาลัยแต่งตั้งอีกไม่เกิน ๖ คน เป็นกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๗ อธิการบดีมีอำนาจสั่งการเพื่อกำหนดเงื่อนไขและวิธีการหรือออกประกาศมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการรักษาวินัยนักศึกษา ซึ่งไม่ขัดแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๕

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม จันทรแก้ว)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์